

10

ZPRAVODAJ

**Kvalitní projektová dokumentace -
prostředek ke zvýšení rozvojové kapacity území**

VCHYNICE

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice
IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

Svazek obcí

Evaň je malebná víska postavená na ostrohu nad dvěma rameny Evaňského potoka na silnici spojující Libochovice a Peruc. Z Libochovic tři kilometry ostrého stoupání, absolvujete stodesetimetrové převýšení a jste na Evani. Jde o koncovou vesnici bývalého litoměřického okresu, která katastrálně sousedí již s lounskými obcemi. To se v minulosti neblaze projevovalo – v osmdesátých letech minulého století byla integrována do města Libochovice, vybavena popelnicemi na svoz odpadů a tím zájem města o malou vísku skončil. A tak postupně odumřely veškeré místní aktivity, až na těžkou kritiku u piva, jak jsme na to přeborníci.

Počátek obecního obrození lze hledat v roce 1990, kdy se obec odtrhla od Libochovic a obnovila obecní samostatnost. Po určitém období tápání byl zpracován územní plán, jako základní dokument obce pro její rozvoj i možnosti čerpání dotací.

Prvá velká akce z dotací EU – PRV byla rekonstrukce budovy bývalé obecní školy na Centrum celoživotního vzdělávání (CCV). Celkové náklady dosáhly pěti milionů korun, přidělená dotace pak více než čtyři miliony korun. Obec tak získala prostory pro možnou obnovu společenského života. Jako první využili nové prostory pro své tradiční setkání evaňští senioři.

V letošním roce pak bude provedena druhá etapa obnovy této budovy – obnova střešního pláště,

včetně nové krovové konstrukce za více než půl milionu korun, která nahradí tu původní z konce 19. století – opět zhruba z poloviny z dotace poskytnuté krajským úřadem v rámci Programu obnovy venkova ÚK.

Aby toho nebylo málo, probíhá v letošním roce v obci rekonstrukce části místních komunikací a chodníků, na kterou naváže rekonstrukce obecního rozhlasu a výsadba zeleně – vše v celkové ceně cca tři miliony korun, ovšem větší část – zhruba 2,2 milionu bylo opět získáno jako dotace z PRV ČR.

To vše by se však míjelo účinkem, pokud by tyto investice nebyly dále využívány, kdyby obec nežila svým vlastním společenským životem. A to je ta nejradostnější bilance. Byly obnoveny tradiční spolkové činnosti, tradiční akce a současně

byl položen základ novým aktivitám, které vycházejí z iniciativy občanů samých.

Myslivecké sdružení Šebín, vedle svých zájmových priorit, se ujalo obnovení tradice pálení čarodějnic na Řebíkovci. Vatra vysoko nad údolím Ohře je viditelná z velké dálky a přitahuje pozornost jako petrolejová lampa noční motýly. Však se sem již naučili chodit i občané se svými ratolestmi z Poplzu i Libochovic.

Pozornost části mladých poutá činnost Automotoklubu (AMK) Evaň, který provozuje tradiční trať u Ředhoště a kde pořádá motocyklové soutěže. Podílí se i na akcích v obci. Místní sdružení Sboru dobrovolných hasičů, které v nedávné minulosti důstojně oslavilo sto let své existence, pak pečuje o požární nádrž, která však více slouží jako

Hlavní pozornost si však zaslouží „Evaňský babinec.“ Že nevíte co to je? Není divu – nikde se o něm nedočtete a mimo dosah obce jej nikdo nezná. Ale zaslouží si maximální poděkování, že vůbec je. Tedy co to vůbec je – je to naprosto neformální sdružení místních (ale dá se říci, že částečně – díky chalupářkám – i přespolečných) žen, dívek a maminek, které si osvojily tento nevšední název, ale které zejména organizují celou řadu akcí v průběhu roku na vsi. Především jejich zásluhou je obnovení tradice masopustních průvodů ve vesnici s následnou veselicí ve výše uvedeném CCV. Tamtéž již uspořádal babinec několik tanečních zábav, dětských mikulášských nadílek, zorganizoval cvičení pro ženy a dívky. Snaží se založit tradici rozsvícení vánočního stromu a mnoho dalších. Ujal se pořádání Dětských dnů se soutěžemi a ukázkami např. závodních strojů AMK Evaň – zřejmě automotoklubu z jedné z nejmenších vesnic, kde sídlí.

Na obec s 280 obyvateli je to výčet vcelku slušný – sto masek v masopustním průvodu nebo čtyřicet aktivně soutěžících dětí o Dětský den – to je přece hřejivé. Ale naprosto senzační byla kampaň za Evaňskou dovolenou v Bibione, kdy babinec pobláznil vesnici a na náves přijel autokar, aby pobral účastníky italské dovolené. Akce srovnatelná se slavnějšími Hořticemi, to Evaň vyjela do Evropy.

Takže evaňským babám (v tom nejlepší slova smyslu) – díky, že jste, že stále máte chuť vymýšlet a hlavně konat. Obecní úřad může vše smysluplné podporovat, ale společenské vyžití je na občanech vesnice – a to je to nejcennější, co se zde podařilo. Jen houšť a větší kapky.

**Pro „Zpravodaj“ zpracoval
PhDr. Ladislav Pešek
místostarosta obce**

Obec Keblice

Obec Keblice, položená pod Humenským vrchem, čítá približne 370 obyvateľ. Leží cca 6 km juhovýchodne od Lovosíc v západní časti Tereziánskej kotliny. Nad obcí sa zvedá Humenský vrch (246 m), dříve zvaný také Humberk, což je původní německý název kopce. Historikové zde archeologickými nálezy dokladují osídlení již ve starší době kamenné. Obec, ač se to dnes již nemusí zdát, hrála v minulosti významnou roli, jako hospodářská jednotka – dvůr Keblice, pod nějž spadala řada okolních i vzdálených obcí. První zmínka o vsi Keblice v písemných historických pramenech, pochází z roku 1249. 11. 8. toho roku vydal král Václav I. v Praze listinu, kterou Janovi, synovi Herberta, měšťana z Litoměřic, prodává za sto hřiven svobodný dvůr s vinicí v Keblicích a zároveň připojuje ves Keblice k šosu města Litoměřice. Část vsi patřila cisterciáckému klášteru v Oseku.

Názory na vznik názvu obce se různí. Jméno obce znělo původně asi Kobyllice (ještě ve 30. letech se podle historika Tesaře část katastru nazývala Kebluka - Kobylí luka). Jazykovědci činí o významu jména obce Keblice následující výklad: „Prvotní tvar Keblice = ves lidí Kbelových, dnes bychom řekli Kbelových. Příjmení Kbel vzniklo z apelativu kbel „Kübel“... (Antonín Profous, Místní jména v Čechách, II, Praha 1949, s. 219). „Kübel“ znamená německy „kbelík“ – přeneseně „vědro“.

Na území Keblic se nachází dvě státem chráněné památky - areál barokní zemědělské usedlosti č. p. 7 a areál usedlosti č.p. 57. Celý katastr obce, jehož výměra činí 508 ha, leží v nadmořské výšce od 149 m n.m. až po

246 m n.m. Obec je samostatný administrativní celek, bez dalších částí obce. Měla vždycky charakter zemědělsko-dělnické obce. Část obyvateľ se živila zemědělstvím, část pracovala v průmyslových a stavebních závodech v okolí.

V samotných Keblicích je občanům k dispozici obecní úřad, knihovna s možností přístupu na internet, dvě prodejny potravin, výdejní místo České pošty a pohostinství. Obecní Klubovna Sluníčko pro děti a Komunitní centrum Rybička pro děti, mládež, dospělé i seniory. Zřizovatelem je Církev československá husitská, Mateřská ani základní škola zde není. Žáci dojíždí do okolních měst. Obec je plně plynofikována i odkanalizována.

V Kulturním domě je k dispozici nové sociální zařízení. Výmalba, nátěr podlahy byla realizována svépomocí. Ožila i zeleň kolem Kulturního domu a dětského hřiště. Zeleň udržují pracovníci VPP. Díky PRV ČR je hotova část chodníků v obci.

Ani hřbitovní zeď a márnice nezůstaly na okraji zájmu, a tak místo posledního odpočinku dostalo důstojnější podobu. Koncem minulého roku došlo k částečné rekonstrukci budovy bývalé mateřské školy. Nevyhovující sociální zázemí a kuchyň byly nahrazeny novým zařízením pro potřeby Klubovny Sluníčko a Komunitního centra Rybička. V současné době, díky dotaci z Programu rozvoje venkova ČR, probíhá v Keblicích úprava obecních komunikací a zbytku chodníků. bude mít novou parkovou úpravu a rekonstrukce se dočká i autobusová zastávka.

V nejbližší době obec chystá opravu novogotické

Střed obce bude mít novou parkovou úpravu a rekonstrukce se dočká i autobusová zastávka.

V nejbližší době obec chystá opravu novogotické kaple sv. Václava, která je v majetku obce. Další aktivitou bude rekonstrukce kanalizace a víceúčelové vodní nádrže ve středu obce.

Během roku se v Keblicích koná několik akcí, při nichž mají místní obyvatelé možnost se scházet. Každoročně mezi prvními je to Dětský maskarní karneval. Letos při něm asistoval Sváťa se svým divadlem a všechny děti v maskách i rodiče strávili příjemné odpoledne. Letošní novinkou byla maskarní zábava pro dospělé, spojená s vyhlášením nejlepších masek. Konec dubna se nese ve znamení čarodějnic. Jejich slet na hřišti je doprovázen prokazováním čarodějnických dovedností a následným zapálením jedné z nich – té slaměné. Nakonec ještě přichází na řadu opékání buřtíků. V květnu slavili naši občané Den žen a mužů. Občané dostali drobné dárečky, ženy pak kytíčku. Hrála příjemná hudba a sousedé měli možnost si popovídat, zavzpomínat i zatancovat. V posledním měsíci školního roku obec slaví Den dětí. Ty mají možnost se vydovářet, odnést si drobné ceny, nechat se svézt vláčkem, zaskákat si na trampolíně a ti nejmenší pak shlédnout „Sváťovo divadlo.“

Zbývajícímí aktivitami kulturního programu pro rok 2012 jsou: Rozloučení s prázdninami, Drakiáda, Lampionový průvod, Rozsvícení vánočního stromu a Mikulášská nadílka.

Zájemci mají možnost zacvičit si zumbu či navštívit několikrát ročně zábavu v Kulturním domě v Keblicích.

**Pro „Zpravodaj“ zpracoval
Oldřich Sotner
místostarosta obce**

Místní části Křesín a Levousy

Letos uplynulo 75 let od chvíle, kdy se v Křesíně začal stavět most přes řeku Ohři. Mnohem více se tak spojil život dvou obcí - Křesína a Levous - které dnes čítají celkem 340 obyvatel. Ti už tradičně společně vítají nový rok ohňostrojem a jen několik dní poté otevrou dveře Třem králům, kteří tuto zimu měli netradiční podobu. Kašpara, Baltazara a Melichara doprovázeli při jejich putování nejen hudebníci, ale i děti z místní mateřské školy. Díky pěveckému nasazení celého průvodu se podařilo vybrat přes 10 tisíc Kč na dětské akce v obci. Na jaře pak rej princezen, strašidel a rytířů zaplavil místní sokolovnu během dětského maskarního bálu. Pohádkové bytosti změřily své síly v kláních všeho druhu, předvedly své recitační nadání a také si odnesly zaslouženou odměnu. Ani odrostlejší část populace ale nepřišla zkrátka. V plesové sezóně dostali zdejší tanečníci šanci při maskarním a mysliveckém plese. Obecní úřad pravidelně pořádá také posezení s hudbou pro seniory, na které zve všechny občany starší 60 let. Důležité proměny se dočkalo křesínské dětské hřiště. V několika posledních letech bylo postupně vybaveno novými atrakcemi a posezením, letos pak po poradě s odborníky došlo k radikálnímu ořezu stromů v prostoru a nejbližším okolí hřiště. Několik stromů bylo kvůli jejich špatnému stavu pokáceno.

Duben pak byl v Křesíně i v Levousích ve znamení čarodějnic. Dobrovolnice nejdříve vyrobily téměř 30 čarodějnic, které pak celý měsíc zdobily lampy a stromy podél silnice. Samotné pálení čarodějnic se díky krásnému počasí podobalo velkému pikniku. Deky zaplavily dětské hřiště, podávalo se občerstvení (stylově připravené na ohni)

a osobně se dostavilo bezmála 20 čarodějnic. Upálena ale nakonec byla jen jedna, naštěstí ta slaměná. Nicméně hromadné vyrábění čarodějnic nebylo první akcí, kterou místní ženy zorganizovaly. Už v listopadu loňského roku se sešly a pod odborným dohledem paní Jany Hronské připravovaly adventní výzdobu.

Prvního května prošel oběma obcemi recesistický prvomájový průvod v čele s alegorickým vozem, který doprovázeli mimo jiné i pionýři s mávátky a transparenty. Celá akce začala i skončila v levouském hostinci, jehož majitelé pořádají tematické dny pravidelně. V jejich režii také probíhá velikonoční a vánoční jarmark ve dvoře hostince, jarní odemykání a podzimní zamykání studánky, neckyáda nebo taneční soutěž. Mezi nejznámější akce patří „Levouská stopa“ – letní recesistický závod na lyžích, při kterém závodníci i s lyžařským vybavením musejí zvládnout nejen předepsanou trať, ale i zastávku v občerstvovacím depu. Vyhrává samozřejmě nejrychlejší „lyžař“, v letním dni ale podle diváků prý vítězí každý přeživší.

K nejvíce navštěvovaným akcím patří bezesporu dětský den. Obecní úřad každý rok zorganizuje i doprovodný program. Děti tak už dříve mohly nahlédnout do práce dobrovolných hasičů, pobavily se při bublinkové show a letos za nimi

bublínkové show a letos za nimi přijeli jihočeští sokolníci. Ukázka práce s dravci zaujala všechny přítomné bez rozdílu věku. Nedočkávané děti pak ve svižném tempu absolvovaly připravené disciplíny, výběr odměny i občerstvení. Zbývající energii mohly vyskákat na zapůjčených trampolínách. Pohyb ale nevyhledávají jen zdejší děti. V sokolovně se cvičí nejméně třikrát týdně aerobik a zumba, kterou pak na začátku prázdnin od místních cvičitelů přebírají na několik lekcí teplejší profesionálové.

Aktivně zde funguje také šipkový klub Levousy City a fotbalový klub TJ Sokol Křesín. Sezónu 2011/2012 ve III. třídě dospělých sk. "B" ukončil za vydatné podpory místního fanklubu na 4. místě. Působí zde i myslivecké sdružení, které si v katastru obce pronajímá honitbu a každoročně pořádá hony i ples s bohatou tombolou.

Dominantou obce je nepochybně kostel sv. Václava z 1. poloviny 14. století. Zásadní rekonstrukcí ale v současné době prochází kaple sv. Floriána na horní návsi. I když zvenčí nepůsobí zchátrale, vnitřní část kaple už byla v katastrofálním stavu. Zastupitelé proto rozhodli o nákupu stavebního materiálu a opravu pak provádějí ve svém volném čase a bez nároku na honorář pan Miroslav a Jaroslav Heclovi. Stávající podoba kaple pochází z roku 1879, předtím zde byla dřevěná zvonice. Křesín má od roku 2010 vlastní znak a vlajku. V obci sídlí obecní úřad, mateřská škola, knihovna s internetem, obchod se smíšeným zbožím a pohostinství. Pracují zde i soukromí řemeslníci a zemědělci. Obecní úřad za přispění úřadu práce zaměstnává 3 pracovníky, kteří se starají především o čistotu v obci. Největším zaměstnavatelem je společnost L. Klíma automatické

mlýny Křesín – Libochovice s.r.o., která v současné době zaměstnává 31 zaměstnanců. Mlýn i s malou vodní elektrárnou je situován na levém břehu Ohře a rodina Klímova ho od šlechtického rodu Herbesteinů koupila před 130 lety. V obci působí také firma AGRI LIBOCHOVICE, a.s. a od roku 2005 i Pekárna Křesín. Dopravní obslužnost zajišťují vlaky.

Pro „Zpravodaj“ zpracovala
Kateřina Laubová
kronikářka obce

Obec Vchynice

Obec Vchynice se nachází asi 2 km od města Lovosice a je součástí Chráněné krajinné oblasti České středohoří. Je vklíněna mezi kopce Lovoš, Ovčín, Boreč a Homolka. Její místní částí je obec Radostice. První zmínka o obci se datuje do roku 1205. Území však bylo osídleno již v pravěku prvními zemědělci, což potvrzují nálezy neolitických nádob na vrchu Homolka a nedávný objev „rondelu“ na místě stavby dálnice D8. Objev rondelu je v severních Čechách vzácný, první rondel byl před několika lety odkryt v samém centru Ústí nad Labem a druhý, a zatím poslední, právě ve Vchynicích. Jedná se o kruhovitou plochu o průměru cca 50 metrů, která byla ohraničena asi dva metry hluboký příkopem. Příkop byl na dvou protilehlých místech přerušen přibližně ve směru východ - západ. Rondel byl snad shromaždištěm zdejších obyvatel a patrně sloužil k náboženským rituálním obřadům. Na tomto místě bylo také objeveno několik sídelních objektů včetně dvou obytných, velké sýpky a jednoho výrobního, který patrně sloužil pravěkému výrobci kamenných nástrojů.

Druhé naleziště na vrchu Homolka, lze datovat podle nalezených keramických střepů do doby mladšího neolitu (4900 – 4200 před naším letopočtem), který je charakterizován vypíchanou keramikou. Ta se nazývala podle ornamentů, které se do nádoby před vypálením v hrnčířské peci vpichovaly pomocí nástroje podobného jakési vidličky. Stopy

dalších pravěkých a starověkých kultur nebyly na katastru obce objeveny, i když z doby bronzové bylo nalezeno skladiště bronzových hřiven na svahu Ovčina směrem k Sulejovicím.

Ze Vchynic pochází prastarý rod rytířů Vchynských, předků pozdějších hrabat a knížat Kinských. Hrabata a knížata tohoto rodu mají v erbu 3 stříbrné vlčí zuby na červeném poli. Tento prvek, spolu se dvěma zlatými věžemi, se dnes nachází i ve znaku obce Vchynice. Dvě věže ve znaku připomínají dvě tvrze, které zde kdysi stály.

První zmínky o rodu Vchynských se dnes někdy zpochybňují. Nejstarším předkem byl údajně rytíř Mileš Vchyna jmenovaný v jakési pražské listině 17. ledna 1205. Prvním příslušníkem rodu, který je podle současného bádání nezpochybnitelný, je až Bohuslav ze Vchynic a na Žernosekách, o němž je zmínka z roku 1282. On, nebo některý z jeho synů patrně ve Vchynicích vystavěl tvrz, která stávala na návsi v místech pozdějšího vrchnostenského a ještě pozdějšího Horova statku. Rytířský rod Vchynských byl, podle prvních věrohodných zpráv, spojen nejen s vlastními Vchynicemi, ale i s Opárnem, Medvědicemi, Žernosekami a Měrunicemi. Vchynští patrně

roku 1532 prodali starou tvrz a dvůr se zbylou částí Vchynic panu Albrechtovi Kyšperskému z Vřesovic. Tímto prodejem se definitivně zbavili svého starého rodového sídla a od těchto dob šla historie vsi a rodu Vchynských každá svou cestou.

Další majitelé se zde hodně střídali.

Vchynice byly v jeden čas dokonce rozděleny na dvě části, každá patřila jinému majiteli. Až v roce 1802 získali a spojili obě části Schwarzenbergové, kteří si v naší oblasti vytvořili rozsáhlé panství, které představovalo ohromný majetek. Ač pocházeli ze starého německého rodu pánů ze

Sainzheimu, o němž máme první zprávy už z roku 1172, ztotožnili se nakonec natolik s Čechami i Čechy samými, že své vlasti zůstali věrni dodnes.

Událostí, která významně zasáhla do historie obce, byla bitva Rakouska a Pruska v říjnu roku 1756. Rakousko bojovalo v koalici s Francií, Ruskem, Saskem a Švédskem proti duetu Prusko – Anglie. Jádrem sporu bylo především soupeření Anglie a Francie v koloniích, ale Rakousko si od války slibovalo navrácení Slezska, které ztratilo v minulých válkách. Pruský král Fridrich II. u místního rychtáře ve Vchynicích v hostinci „Na kopečku“ přenocoval a z vrchu Homolka řídil bitvu proti spojencům rakouské panovnice Marie Terezie. Po této válce byla na návsi ve Vchynicích vystavěna barokní kaple, která zde stojí dodnes.

Na další rozvoj českých zemí měly největší význam reformy císaře Josefa II. Jeho reformy se týkaly školství, soudnictví, náboženské tolerance, hospodářství a dalších oblastí. Stoupající počet obyvatel a povinná školní docházka, nařízená vládou roku 1774, vyvolala růst celé sítě

domě č.p.10, v roce 1844 byla přenesena do č.p.35 (pozdější pastouška). V revolučním roce 1848 byla zrušena robota. Z poddaných se stali občané, vrchnostenské úřady byly zrušeny a byla ustanovena svobodná obec Vchynice. Následující rozvoj průmyslu se Vchynic týkal jen nepřímo. V obci samotné žádný průmysl nevznikl, ale řada místních obyvatel našla nové zaměstnání v blízkých podnicích, ať už šlo o Tschinkelovy podniky v Lovosicích (dnešní Deli, cukrovar, cihelna), schwarzenberský cukrovar v Sulejovicích nebo později vzniklou cementárnu v Čížkovicích.

Průmyslová revoluce zasáhla i do zemědělství. V roce 1880 byl schwarzenberskou správou zakoupen anglický Fowlerův parní pluh, který se skládal ze dvou mobilních parních strojů a tažné soustavy s oboustranným pluhem. Zkoušky proběhly za účasti početného obecního zastupitelstva na vchynickém poli zvaném U Božího oka. Pole se nacházelo poblíž dodnes zachovaného litinového kříže s trojbokým kamenným podstavcem, stojícím na křižovatce silnice ze Sulejovic do Vchynic a nové silnice Lovosice – Most. Kříž byl zřízen nákladem tehdejšího správce Okatony v roce 1784.

Od osmdesátých let 19. století došlo k další redukci vinic a výsadbě ovocných sadů. Čerstvé i sušené ovoce se exportovalo přes lovosický přístav prakticky do celého světa. Zejména sušené ovoce byl tehdy výnosný artikl a tak není divu, že knížecí správa zřídila ve Vchynicích sušárnu ovoce.

Bohužel z této doby máme jen velice málo informací. Vchynice je jedna z mála obcí našeho regionu, ze které se nezachovala žádná kronika. Rovněž o veřejném životě v obci se nezachovalo mnoho zpráv. Někdy na přelomu století zde byl založen dobrovolný hasičský sbor, o němž máme zmínku z roku 1903. Na návsi v roce 1893 byla vystavěna nová školní budova č.p.46, kde dnes sídlí obecní úřad. V obci bylo i několik hostinců. Původně to byl pouze starý hostinec, který je v provozu dodnes (č.p.15). Od roku 1880 máme zprávu o majiteli domu a hostinském v jedné osobě Antonu Kauerovi a jeho ženě Terezií. Druhý hostinec nazývaný Němci Bergschaenke vznikl patrně ještě před rokem 1866 u silnice na Teplice a mnohem později dostal název U šneka. Tento hostinec stál v trase dálnice D8 a byl při její stavbě zdemolován. Třetí hostinec byl Weinpresse v č.p. 49. Původně vinný lis s rozsáhlými

sklepy získal hostinskou koncesi až v roce 1892. Dlouholetý mírový rozvoj byl přerušěn sarajevskými výstřely v roce 1914, které iniciovaly první světovou válku. Vznik samostatné Československé republiky znamenal pro místní Čechy jakési národní obrození. Po válce se do obce přistěhovala řada českých zemědělských dělníků, kteří pracovali na schwarzenberském velkostátku. Další občané, kteří mluvili česky i německy stejně dobře a za Rakouska se hlásili k německé národnosti, si vzpomněli na svůj český původ. Velký počet českých dětí vyvolal nutnost založení české školy. Ta byla zřízena již v roce 1922, vyučování začalo 8. května. Později byla zřízena i česká mateřská škola, a to 1. března 1928 v domě č.p.69. Úplně nová moderní škola byla postavena těsně před druhou světovou válkou. Národní a mateřskou školu ve Vchynicích, č. p. 100, tzv. Masarykovu školu, české obyvatelstvo s velkým nadšením slavnostně otevřelo dne 28. října 1937. Užili si jí však necelý 1 rok. Vchynice byly na základě Mnichovské smlouvy odstoupeny Německu k 10. říjnu 1938 a v české škole se přestalo učit ihned po připojení k Říši. Bronzová deska prezidenta T. G. Masaryka byla po celou dobu 2. světové války schovávána, aby mohla být po válce na školu znovu umístěna. V současnosti je v této budově funkční mateřská škola s kapacitou 20 dětí a dvě bytové jednotky.

V době války se řada Čechů vystěhovala do vnitrozemí, ti kteří zůstali, byli nuceni dát děti do německé školy. Většina německého obyvatelstva schopná nosit zbraň mezitím narukovala do Wehrmachtu. V posledních dubnových a květnových dnech roku 1945 byli občané Vchynic svědky transportů smrti, které pochodovaly po vlastní ose z německých koncentračních táborů po teplické silnici směrem na Terezín. Vězni byli tak vyhladovělí, že se vrhali na blízká pole a pojídali vyrašené obilí a řepku.

8. května 1945, v den, kdy vstoupila v platnost bezpodmínečná kapitulace Německa, prchala dezorganizovaná německá vojska, často již beze zbraní, směrem na západ. Válka skončila a vývoj ve Vchynicích se ubíral podobnými kroky jako v řadě jiných obcí našeho regionu. Bylo potřeba ustanovit opět státní a obecní správu, která se zhroutila, rozhybat zdevastované hospodářství a vypořádat se s dědictvím okupace podle Benešových dekretů, což znamenalo připravit německé obyvatelstvo k odsunu do Německa, zajistit jejich zkonfiskovaný majetek a znovu ho rozdělit mezi nové přistěhovalce a další zájemce.

znovu ho rozdělit mezi nové přistěhovalce a další zájemce. Rok 1946 byl ve znamení dokončení odsunu Němců. Kromě 300 válečných uprchlíků převážně z německého Slezska, kteří byli odsunuti hned 18. června 1945, bylo do 5. srpna 1946 odsunuto celkem 520 osob.

V roce 1946 byly v obci činné tři strany – národní socialisté, sociální demokraté a komunisté. Volby, které proběhly v roce 1946, vyhráli sice komunisté, kteří v radě získali 5 hlasů, ale stejně získali i sociální demokraté, kteří šli do koalice s národními socialisty a získali funkci předsedy Národního výboru. V tuto dobu došlo k úplné elektrifikaci obce, která se plánovala již od třicátých let, ale byla dokončena v roce 1946. Dále byla založena místní knihovna a místní fotbalový klub.

V roce 1947 došlo ke konfiskaci části schwarzenberského majetku. Na Schwarzenbergů se totiž nemohly vztahovat Benešovy dekrety (byli důsledně protinacističtí) a protože podle komunistů měli příliš velký majetek, prosadili speciální zákon, tzv. Lex Schwarzenbergis, který jim umožnil zestátnit majetek tzv. hlubocké větve. K němu patřil i lovosický velkostatek, kterému patřily i nejúrodnější pole ve Vchynicích. Připomeňme jenom, že část majetku Schwarzenbergům byla odňata již v roce 1925, kdy došlo k pozemkové reformě na základě zákona přijatého již 19. dubna 1919. Část schwarzenberských pozemků o rozloze 57,5 hektarů byla rozparcelována mezi 14 drobných, především českých zájemců, kteří byli předtím zaměstnáni právě u Schwarzenberga. V témže roce prodal Schwarzenbergi vlastní statek č.p.1 s hospodářskými budovami a 90 hektary polí statkáři Vladimíru Horovi.

Po únorovém převratu došlo k odvolání stávajících členů MNV a do čela se dostali komunisté. Došlo k částečné konfiskaci Horova statku. Z původních 90 hektarů mu zbylo pouhých 15. Ostatní rolníci byli nuceni vstoupit v roce 1949 do strojního družstva. Brzy následovalo založení Jednotného zemědělského družstva. Do vedení družstva se naštěstí dostali zkušení sedláci, takže fungovalo poměrně dobře. Únorový převrat znamenal do konce roku 1952 také konec soukromých živností v obci a zánik dnou pohostinství – hostince U šneka a Weinpresse. V roce 1949 byla v obci postavena hasičská zbrojnice. V srpnu téhož roku byl pro hasiče zakoupen výpadový vůz Laurin – Klement a motor Daimler. V říjnu 1949 byla v obci zřízena veřejná telefonní stanice a instalován biograf v hospodském sále U Pištěků. Na tomtéž sále nacvičoval své

my i misun

divadelní ochotnický spolek.

Státní statek Lovosice vystavěl v roce 1960 na svazích Lovoše v prostoru bývalého vinného lisu moderní odchovnu kuřat a snůškovou halou pro slepice. V dubnu 1964 bylo rozhodnuto vystavět zde velkodrůbežárnu o kapacitě 15 tisíc kuřat a 20 tisíc slepic. V letech 1965 – 7 byly dány do provozu všechny objekty, v roce 1969 zde začal výkrm brojlerů. Tento podnik postupně začal dodávat cca 6 milionů vajec a až 1.600 tun drůbežího masa ročně. Součástí farmy se stal od roku 1977 i chov kožešinových zvířat modrých lišek – pesců.

V roce 1960 došlo k integraci s obcí Radostice. Od konce sedmdesátých let dále sílil tlak Okresního národního výboru v Litoměřicích na integraci obcí. V roce 1980 tak byly k Lovosicím přičleněny Keblice, Lukavec a Lhotka n.L., v následujícím roce Malé Žernoseky a Boreč s Bílinkou a Režným Újezdem, 1. 6. 1984 byly připojeny Sulejovice a k 1. lednu 1985 i Vchynice. Po listopadu 1989 převzali opět iniciativu samotní občané Vchynic a k 1.

Současnost:

V současnosti v obci žije 320 obyvatel ve 133 domech a 2 bytech. Místní částí Vchynic je obec Radostice, ve které žije kolem 35 obyvatel včetně chatařů. Velikost katastrálního území obou obcí činí 521 ha.

V obci převládá zástavba venkovského charakteru. Většina obyvatel dojíždí za prací do Lovosic, někteří pracují v Praze díky dobrému dopravnímu napojení na dálnici D8. V minulých letech přímo v obci probíhala stavba dálnice D8, která byla otevřena 14. května 2012 po mimoúrovňovou křižovatku Bílinka. Výstavbu dalšího úseku D8 do Řehlovic stále blokuji ekologičtí aktivisté, i přes veškeré aktivní kroky Ministerstva dopravy, kraje a dotčených obcí. Průchod dálnice zastavěnou částí obce Vchynice byl vyřešen vysokým mostem s proskleným tubusem, který má obyvatele ochránit proti emisím a hluku.

Kromě dálnice D8 se zde z významných dopravních staveb plánuje výstavba mezinárodní vysokorychlostní železniční tratě (dále jen „VRT“). Pro VRT je zde vymezen koridor, který je v nadřazené plánovací dokumentaci územně chráněn. Obec a občané však nesouhlasí se stavbou další velké dopravní stavby ve svém katastru.

Občané mají k dispozici mateřskou školu s jídelnou pro 20 dětí, obecní úřad, místní hostinec s venkovním posezením, knihovnu, prodejnu smíšeného zboží, zrekonstruované fotbalové hřiště s novými kabinami a dětské hřiště v areálu MŠ. Obě obce jsou napojeny na veřejný vodovod a kanalizaci, samozřejmě je veřejné osvětlení, místní rozhlas, knihovna, veřejný internet a CzechPoint.

Obec žije čilým společenským a kulturním životem, za což byla v roce 2011 oceněna v rámci soutěže Vesnice roku „Modrou stuhou za společenský život“. Již před tím, v roce 2009 získala „Diplom za rozvoj amatérské divadelní činnosti a tvorby“ a v roce 2012 „Čestné uznání za tvůrčí dramatickou činnost“. Během roku se pořádá v naší obci několik společenských akcí: Maškarní karneval, Pomlázka a hodování, Pálení čarodějnic, Zábavné odpoledne ve školce, Vchynický kvítek, Halloween, Mikulášská veselice, Rozsvěcení vánočního stromu, Adventní jarmark a fotbalová utkání.

V obci je aktivní fotbalový klub, klub žen a ochotnický spolek Vchynické škatule. Ochotnický spolek vznikl počátkem března 2007 a navázal tak na ochotnickou tradici z roku 1949. Soubor má 10 členů, devět žen a jednoho muže. Repertoár je z vlastní tvorby. Premiéra každého

představení je většinou na společenské akci v obci. Ochotnický spolek vystupuje příležitostně při kulturních akcích jiných obcí a měst.

Okolní krajina přímo vybízí k pěší turistice. Lovoš, Ovčín, Boreč, Homolka, výlet na zříceninu hradu Košťálov, vzácná a chráněná flora a fauna Českého středohoří, lákají turisty k nevšedním zážitkům. Na polních cestách můžete při vašem putování narazit na drobné sakrální stavby tzv. křížky. Obec jich má ve své správě celkem pět. Všechny byly v minulých letech opraveny, stejně jako obě kaple. Na návsi obce Radostice se nachází barokní kaple z poloviny 18. století zasvěcená sv. Jakubovi a návsi ve Vchynicích barokní kaple pocházející z roku 1764 zasvěcená sv. Václavovi, která je vyhlášena kulturní památkou. V katastru obce se nachází další kulturní památka socha sv. Václava u silnice na Teplice a socha sv. Jana Nepomuckého, která je umístěna v kapli sv. Václava ve Vchynicích.

V červnu 2012 byla vydána kniha o obci s názvem „Vchynice a Radostice“, autorem je J. Skalský a kol., která se snaží ukázat historii obce od pravěku až po současnost. Tento příspěvek do „Zpravodaje“ čerpá především z této knihy a z dalších dostupných písemných pramenů obce. Kdo by se chtěl více dozvědět o historii Vchynic a Radostic, může si knihu zakoupit na obecním úřadě anebo v Infocentru Lovosicích.

**Za Obec Vchynice
Ing. Jana Chládková,
starostka obce**

Pálení čarodejnic v KEBLICÍCH

Svazek obcí

INTEGRO, Západ Českého středohoří – Poohří
Komenského náměstí 17, 411 15 Třebívlice

IČ: 68982984

Tel.: 416 596 169

fax: 416 596 095

č. ú.: 27-235250207/0100

speciální číslo účtu pro projekt financovaný z ROP: 886671339/0800

NEPRODEJNÉ

Vydavatel:

SERVISO, o.p.s.

Komenského náměstí 17,

411 15 Třebívlice

Tel: 416 596 169, 416 596 237

Fax: 416 596 095,

Webové stránky: www.serviso.cz

E-mail: serviso@tiscali.cz

Tisk:

TISKÁRNA LITOMĚŘICE

Jaromír Latislav

Na Valech 33, 412 01 Litoměřice

Tel./fax.: 416 733 367

Mob.: 734 577 627

email: latisk@latisk.cz

www.latisk.cz